

ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ ΚΑΡΑΚΟΥΣΗ

■ γνώμη

Το αγαθό της σταθερότητας

Προ ημερών, επιφανής της αγοράς έθεσε σε συνδαιτυμόνες του υπουργούς το εξής ερώτημα: «Μπορείτε να φαντασθείτε τι θα συνέβαινε τώρα στην ελληνική οικονομία αν ο κ. Σημίτης σάς είχε ακούσει το 2000 και καθυστερούσε την ένταξη της Ελλάδας στη ζώνη του ευρώ ώσπου να προσεγγισθούν επακριβώς, όπως λέγατε, οι απαιτήσεις των Βρυξελλών;».

Και επειδή το ερώτημα ήταν ρητορικό και οι συνομιλητές του δεν είχαν εύκολη απάντηση, έσπευσε εκείνος να τη δώσει: «Η δραχμή δεν θα είχε αντέξει και θα είχε υποτιμηθεί κανά δυο φορές, το δολάριο θα ήταν κοντά στις 500 δρχ., η βενζίνη θα προσέγγιζε τις 700 δρχ. το λίτρο, ο πληθωρισμός ίσως και να είχε εκτιναχθεί ξανά πάνω από 10%, τα επιτόκια θα βρίσκονταν κοντά στο 15% για να καθιστούν ευχερέστερη τη χρηματοδότηση των υψηλών ελλειμμάτων και του δυσθεώ-

ρητου χρέους, και ένας Θεός ξέρει πόσα άλλα δυστυχή θα συνόδευαν μια τέτοια, τόσο ατυχή επιλογή».

Εσμιξαν τα φρύδια τους οι υπουργοί, σύμφωνα με τη διήγηση τρίτου, και έμειναν άφωνοι για λίγο, ενθουμούμενοι προφανώς όσα είχαν πει αντιπολιτευόμενοι τον κ. Σημίτη για τη δήμεν απαράσκευη ένταξη της χώρας στη ζώνη του ευρώ και κυρίως τα επόμενα, εκείνα τα θυρυβώδη και ζημιογόνα περί απογραφής, που μετέδιδαν όταν ανήλθαν στην εξουσία.

Εχει αξία ο παραπάνω διάλογος. Αποκαλύπτει το βάρος του κατακτηθέντος, σε ανύποπτο χρόνο, αγαθού της σταθερότητας, που συνήθως προσπερνάται και υποβαθμίζεται. Συνήθως αντιμετωπίζεται ωσάν να υπήρχε από πάντα. Ασθενής ως γνωστόν η μνήμη των Ελλήνων και στρεβλωτική επίσης. Οι περισσότεροι ξεχνούν, άλ-

λοι δεν αποδέχονται, ούτε καν αναγνωρίζουν επιλογές και προσπάθειες, όσο μακρές και επίπονες και αν ήσαν αυτές.

Ωστόσο στην παρούσα συγκυρία της απραξίας και της απαξίας, όπου ούτε στόχος φαίνεται ούτε σκοπός αναδεικνύεται, εκείνες οι επιλογές και προσπάθειες έρχονται σχεδόν από μόνες τους στο προσκήνιο. Και βεβαίως φανερώνουν τη διαφορά των πολιτικών περιόδων. Τώρα, μπορεί ο καθείς να κατανοήσει πόσο αποδοτική και πόσο επωφελής υπήρξε για τη χώρα η εμμονή του κ. Σημίτη για την κατάκτηση του αγαθού της σταθερότητας. Είναι, βλέπετε, η απόσταση του χρόνου και τα πεπραγμένα της «νέας διακυβέρνησης» που καθιστούν τις συγκρίσεις επιβεβλημένες, σαφείς, και ευδιάκριτες...

akarakousis@dolnet.gr